

Српско археолошко друштво

Музеј Крајине Неготин

СРПСКО АРХЕОЛОШКО ДРУШТВО

XLII СКУПШТИНА И ГОДИШЊИ СКУП

Неготин, 30. мај – 1. јун 2019. године

Програм, извештаји и апстракти

Организациони одбор скупа

Владимир Величковић, председник општине Неготин

Татјана Панић, члан општинског већа за културу, информисање и туризам

Ивица Трајковић, директор, Музеј Крајине

Гордан Јањић, Музеј Крајине

мр Војислав Ђорђевић, секретар Српског археолошког друштва

др Адам Н. Црнобрња, председник Српског археолошког друштва

др Војислав Филиповић, потпредседник Српског археолошког друштва

Научни одбор скупа

prof. dr Arthur Bankoff, Brooklyn College, New York (USA)

проф. др Душан Михаиловић, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

др Адам Н. Црнобрња, Народни музеј у Београду

doc. dr Martina Blečić Kavur, Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije, Koper (SLO)

prof. dr Boris Kavur, Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije, Koper (SLO)

др Иван Семьян, Южно - Уральский государственный университет, Челябинск (РУС)

др Војислав Филиповић, Археолошки институт, Београд

доц. др Дејан Радичевић, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

др Драган Милановић, Археолошки институт, Београд

др Наташа Милединовић-Радмиловић, Археолошки институт, Београд

др Селена Витезовић, Археолошки институт, Београд

др Јелена Булатовић, Лабораторија за биоархеологију, Филозофски факултет, Београд

др Надежда Гавриловић Витас, Археолошки институт, Београд

Приредили: Адам Црнобрња и Војислав Филиповић

Издавач: Српско археолошко друштво, Београд и Музеј Крајине Неготин

За издавача: Адам Црнобрња и Ивица Трајковић

Штампа: Studio M, Beograd

Тираж: 200

Бесплатан примерак

ISBN 978-86-80094-09-0

XLII скупштина и годишњи скуп Српског археолошког друштва финансиран је средствима Министарства културе и информисања и Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

and a few bones may even be identified as saltwater fish.

The talk presents the fish bone spectra from Caričin Grad as a component of the city's subsistence strategies in a difficult setting and a time of turmoil. It gives an account of the streams and reservoirs of the region and puts the species spectrum into context of Byzantine fish consumption patterns as evidenced by zooarchaeological research.

Теодора Младеновић, Лебане

Младен Младеновић, Лебане

ЕКСПЛОАТАЦИЈА ЖИВОТИЊА ТОКОМ СРЕДЊЕГ ВЕКА НА ТЕРИТОРИЈИ СРБИЈЕ: АРХЕОЗООЛОШКА ПЕРСПЕКТИВА

Досадашња археозоолошка истраживања указују на то да су на простору данашње Србије, током средњег века, стратегије експлоатације животиња и стратегије исхране становника биле усмерене углавном ка узгоју домаћих врста животиња, док су лов и риболов имали споредну улогу. Поред малобројних остатака врста које су гајене као кућни љубимци, еквида који су, углавном, служили за транспорт, и домаће живине, на налазиштима се најчешће јављају економски најзначајније врсте, односно, говече, овца, коза и свиња. Биометријски подаци указују на то да је сточарство током средњег века било неразвијено, будући да га одликују ниске и „примитивне“ расе домаћих животиња. До деградације раса долази услед општег сиромаштва и учесталих ратова након римског периода, али су и број становника, величина насеља, као и њихово трајање и организација, фактори који су, такође, утицали на степен развоја сточарства, будући да су условљавали потребе за одређеном количином меса, али и за теретним животињама, у зависности од степена бављења земљорадњом. За разлику од домаћих животиња, остаци дивљачи нису чести и углавном је реч о уобичајеним ловним врстама. Иако су се становници средњовековних насеља, свакако, бавили и риболовом, остаци риба су ретки, што је (делимично) последица ручног сакупљања животињских костију без просејавања земљишта. И поред тога што је степен археозоолошке истражености средњовековних налазишта низак, досадашњи резултати омогућују увид у начин експлоатације животиња и указују на постојање извесних регионалних разлика на територији Србије током средњег века.